

Juni 2011 - buitenlandrit naar het Saarland

Alweer een jaar lang naar uitgekeken, maar op woensdag de 15e was het dan weer tijd om de mooi opgepoetste motor te starten voor een rit naar Epen.

Het was een prachtige dag om te rijden en de temperaturen liepen hoog op; 26 graden zag ik op mijn dashboard staan. Op het laatste stuk naar het hotel was de weg opengebroken, zodat de omgeving van Epen ook uitgebreid kon worden bekeken. Aangekomen bij het hotel, bleek de website van het hotel niet te overdrijven; het was echt een mooi hotel in een schitterende omgeving. Aan het begin van de avond werd de rust regelmatig verstoord door een of meerdere arriveerende Sky Riders. Het geluid viel nog mee, omdat de dB-killers weer in de uitlaat zaten vanwege de strenge politie in Duitsland.

Het hotel beschikte ook over een prima terras, waar een frisdrankje (of zo) genuttigd kon worden. De sfeer zat er al gelijk goed in, dus dat belooft wat.

De volgende dag was het 'ontbijte en pleite' voor een mooie rit door België en Duitsland naar het hotel in Herbitzheim. De groep was te groot om in één groep te rijden en werd daarom in tweeën gesplitst; een snelle en een wat langzamere ploeg. Bij de eerste tankstop weigerde het Italiaanse scheurijzer echter te starten, zodat de snellere ploeg toch niet zo snel was. Aanduwen lukte niet (het achterwiel slipte door) en drie kwartier sleutelen werd noodzakelijk. Wederom een prachtige dag met mooie wegen en landschappen, die op het laatst ruw werd verstoord doordat de hemelse sluisdeuren geheel werden opengezet. Het laatste half uur van de rit was het weer droog, zodat alles weer kon opdrogen vóór aankomst bij het hotel.

Het fijne hotel had gelukkig ook een terras waar de frisdrank (of zo iets) rijkelijk vloeide.



Onderweg naar het Saarland

De volgende dag stond een rit door het Saarland op het programma, maar we besloten vanwege het mooie weer de tocht door de Vogezen te maken. Geen verkeerde keuze; wat een prachtig

landschap en schitterende dorpjes. Overweldigend mooi en lekker sturen over de bochtige weggetjes. Iedereen genoot zichtbaar; de lach op het gezicht kon niet worden onderdrukt. Langs de route waren er een aantal route-info punten opgenomen (voor wie ze in een Garmin had geladen). Deze punten verwezen naar culturele en historische hoogtepunten langs de route (kastelen en zo), maar naar mijn gevoel ging het gas er bij deze punten flink op; hoezo cultuurbarbaren?

's Avonds werd de maaltijd genuttigd en het bleek dat het weer van de volgende dag wat zorgen baardde. Geopperd werd om af te zien van de route, maar de weer-pagina van onze website gaf aan dat het een mooie dag zou worden met een buitje aan het eind van de middag.



Onderweg in de Vogezen

En zo werd het dus rond 8 uur in de morgen droog en konden de motoren na het ontbijt worden gestart voor een mooie rit door het Saarland. Deze rit kenmerkte zich door mooie stuurweggetjes, die wel door heel veel dorpjes voerde. Had je net het gas er goed op staan, dan kon je alweer in de ho-houders. Naar mate de dag vorderde, raakte de lucht steeds meer bewolkt en donker. Je kon wachten op een nat pak en ook de bliksemschichten waren in de verte zichtbaar. Het hotel werd redelijk droog bereikt en het andere gedeelte van onze groep zat al aan het bier; wie was nu eigenlijk de snelle groep?

Na deze mooie dagen werd het weer tijd om huiswaarts te keren. De Italiaan liet het wederom afweten en startte niet; aanduwen lukte in eerste instantie niet, want het achterwiel slipte wederom door. Hans werd achterop de Duuk gezet en het achterwiel slipte echt niet meer door. Aanduwen en starten dus!

Vele Sky Riders hadden hun eigen ideeën

over de thuisreis, zodat de groep uiteenviel in een groot aantal groepjes. Velen gingen via de snelle (autobahn) route, maar wij besloten om een stuk van de toeristische route te rijden. Snel ging het niet; ongelooflijk veel dorpen en weinig mooie stuurwegen. Na twee uur zijn we aan de koffie gegaan en bij bestudering van de (papieren) kaart bleek dat we ook niet veel opgeschoten waren. Unaniem werd besloten om de kortste weg naar Trier te nemen (dat was een echt mooie scheur weg met prachtige bochten door een mooi landschap). Daarna was het via Bitburg richting Luik. Jaap merkte nog op dat hij nog nooit droog langs Luik was gekomen. Hoongelag, tot het begon te regenen net voor Luik. Toen het rijden meer varen werd, besloten we om het even voor gezien te houden en een bezinepomp met restaurant (voor de lunch) bood uitkomst. Daarna zijn we droog tot Den Bosch gekomen, maar toen begon het uit de inktzwarte lucht toch te regenen; en niet zo'n klein beetje ook. De benzinepomp bij 'de Lucht' doemde op en het afdak was zeer welkom. We waren ook niet de enige motorrijders; het stond echt vol!

Thuisgekomen kunnen we terugkijken op een leuke buitenlandrit die, zoals gewoonlijk, weer uitstekend was georganiseerd door Leo. Bedankt!



Saarland